

[Statsministeren]

kommer nu til min konklusion. Vi har oplevet i kraft af den danske jagtløvgivning og dens administration – der kan også være andre grunde – at vi i Danmark har en vildtrigdom, der simpelt hen ikke findes magen til i Europa. Der findes ikke magen til, og det hænger sammen med den meget omhyggelige administration og det samarbejde med jagtforeningerne og de andre naturbeskyttelsesforeninger, ornitologer osv., som er en meget fasttømret tradition. Og det tror jeg ikke man skal ændre på.

Det kan godt være, at der er nogle administrative ting, som kan forbedres. Jeg er opmærksom på, at administrationsdepartementet har påpeget, at der har været noget resourcespild, der har været en periode, hvor tingene her ikke fungerede så effektivt, som man kunne ønske, og der kan også være andre grunde til at intensivere samarbejdet. Jeg mener, at det systematisk er korrekt og bedst, at vi sonder mellem vildtreservater på den ene side og naturreservater på den anden. Der er forskellige formål for disse to reservatformer, men naturligvis skal man have et praktisk og ordentligt samarbejde også mellem personalegrupperne; men det er to forskellige ting.

Jeg mener, at jagten trods alt hører så naturligt sammen med landbruget, at vi er bedst tjent med, at jagten varetages under landbrugsministeriet, men naturligvis skal miljøministeriet deltage. Det finder jo også sted i vildtforvaltningsrådet. Her er miljøministeriet jo repræsenteret, og der er overhovedet ikke nogen problemer i det.

Jeg ved godt, at man kan sige som forslagsstillerne – og jeg forstår godt argumentet – at en stor del af jagten foregår på søterritoriet, og det er som bekendt ikke landbrug, men det er jo egentlig mere relevant at anføre, at størstedelen af jagten foregår på landjorden og dermed altså også på jordbrugsarealer. Det er også rigtigt, at en tredjedel af skovarealet administreres af miljøministeren. Det kan jo lyde vældig imponerende, når man hører, at en tredjedel af skovarealet administreres af miljøministeren. Men i den forbindelse må man ikke overse, at det samtidig betyder, at to tredjedele af skovene ikke henhører under miljøministeriet. De er private skove og henhører dermed under landbrugsministeren. Man kan også sige, at det er rigtigt, at en stor del af jagten foregår på

udyrkede arealer, men det er jo altså endnu mere rigtigt at fremhæve, at størstedelen af jagten foregår på de dyrkede landbrugsarealer.

Hvis vi taler om jagtlovens beskyttelsesregler, vil jeg endelig gøre opmærksom på, at det jo er jagtloven selv, som udtømmende fastsætter reglerne. Hvad der er jagtbare vildtarter i Danmark, er fastlagt i jagtloven. Det er ikke noget, landbrugsministeriet frit kan gå og muntre sig med at fastlægge.

Jeg mener som sagt, at disse ting fortsat varetages bedst i landbrugsministeriet. Hvis jeg mente det modsatte, ville jeg naturligvis anbefale en flytning, men det har jeg ikke hørt overbevisende grunde for, og derfor kan jeg ikke anbefale beslutningsforslaget.

(Kort bemærkning).

Ritt Bjerregaard (S):

Af hensyn til statsministerens videre overvejelser over disse ting vil jeg sige, at jeg synes, det er væsentligt, som også andre ordførere har nævnt det, at statsministeren igen kigger på den redegørelse, der blev udarbejdet af administrationsdepartementet. Den blev klart fulgt op i finansudvalget, den er også blevet fulgt op af rigsrevisionen og har også givet anledning til en udtalelse fra statsrevisorerne.

Som fru Lone Dybkjær tidligere sagde det, er det nemlig ikke sådan, at vi taler om et område, som har fungeret mægtig godt og har været effektivt, men tværtimod et område, hvor der også på det rent administrative plan er klare argumenter for en flytning.

Og så glæder jeg mig selvfølgelig til at høre venstres og de konservatives ordførere, siden statsministeren nu var enig med flere af os i, at det ikke så meget var det formelle, der var afgørende, men at man selvfølgelig var interesseret i argumenter. Så jeg går da ud fra, at hr. Ivar Hansen også har nogle argumenter. Hr. Steffensen forstår jeg selvfølgelig godt ikke følte trang til at argumentere særligt her i salen i dag.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Jeg synes, der er grund til optimisme. Meget tyder på, at statsministeren hører efter og tager argumenterne til sig, og det er ikke sik-